

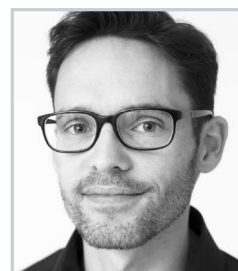
Hvad er konsekvenserne af reduceret uddannelsesstøtte og omlægning til lån?

Temamnummer: Som mor så datter: social mobilitet i Danmark

Denne artikel gennemgår evidens for konsekvenser af en reduktion af statens uddannelsesstøtte (SU) samt omlægning af SU til lån. SU-ordningen har to primære formål: At få flere i uddannelse og at øge den sociale mobilitet. Jeg gennemgår to danske effektstudier, der begge understøtter, at SU-ordningen opfylder de to formål. Begge studier er dog foretaget på data af ældre dato, og der er begrænset viden om, hvordan en eventuel erstatning af stipendier med lån kan afbøde effekterne af en reduktion af stipendier. På baggrund af eksisterende viden vurderes det, at der vil være risiko for, at en reduktion af SU-ordningen reducerer andelen af unge med en uddannelse og mindsker den sociale mobilitet, og at omlægning til lån ikke kan afbøde disse effekter. Effekterne fra de danske studier illustreres i et simpelt eksempel. Afslutningsvis fremhæves, at der er behov for diskussion af, hvordan og om en besparelse fra reduktioner af SU kan anvendes bedre.

Introduktion

Statens udgifter til SU på de videregående uddannelser har været stabilt voksende i mange år, fordi flere uddanner sig, og udgifterne udgjorde i 2021 16,5 mia.² På trods af det høje udgiftsniveau er det veldokumenteret, at der er en stærk sammenhæng i uddannelse på tværs af generationer i Danmark (Karls-son og Landersø 2021). Sammenhængen på tværs af generationer medfører, at en større andel af udgifter til uddannelse og SU går til unge med veluddannede forældre end til unge med mindre uddannede forældre (DØRS, 2018; Arendt og Pedersen, 2022). Det er derfor ikke overraskende, at SU-systemet ofte er foreslået reformeret for at opnå en bedre udnyttelse af de offentlige udgifter (DØRS, 2003; 2018; Produktivitetskommissionen, 2013; Reformkommissionen, 2022). Denne artikel genbesøger evidensen for effekterne af dels at reducere SU'en og dels af at omlægge SU til lån på kandidatuddannelserne og illustrerer mulige konsekvenser i et simpelt eksempel.

**JACOB NIELSEN
ARENDRT¹**

Forskningsprofessor,
Chef for Arbejdsmarked,
Rockwool Fondens
Forskningsenhed

Formålet med Statens Uddannelsesstøtte

Statens uddannelsesstøtte erstattede i 1970 Ungdommens Uddannelsesfond, som var blevet uddelt siden 1952 gennem skøn over studerendes støttetrang og studieegnethed. I den første lov om SU blev et flerfoldigt formål fremsat (Lov om uddannelsesstøtte, 1970):

- At sikre ensartede objektive kriterier for støttetildeling,
- At tilskynde til, at flere uddanner sig,
- At flere uddanner sig hurtigt samt,
- At sikre lige muligheder, givet evnerne til uddannelse.

I det vil følgende vil jeg fokusere på ii) og iv): At SU skal tilskynde til at flere uddanner sig og at sikre lige muligheder.

Danske effektmålinger af SU

Det er vanskeligt at udlede effekten af en universel ordning som SU. Det skyldes at alle har adgang til samme ydelse, og at der ikke været væsentlige udsving i SU-niveauet siden omfattende reformer i 1980'erne (DØRS, 2018). Det er formentlig årsagen til, at danske studier af effekten af SU er baseret på disse ældre reformer (Skyt-Nielsen et al. 2010; Arendt 2013). I det følgende genbesøges resultaterne i disse studier.

Den reform, der kom til verden i 1988, var et forsøg på at mindske problemer med lange studietider, omfattende erhvervsarbejde, og store studielån på de lange videregående uddannelser. Det var sigtet at reducere disse problemer ved at gøre SU-systemet mere attraktivt. I 1985 var det kun knap halvdelen af 1. årgang på Københavns Universitet, der modtog SU, mens mere end 75% tjente mere under studierne, end de modtog i SU (Anthony & Elbrus, 1997). I 1985 var SU-niveauet afhængig af de studerendes forældres indkomst, hvis de var 22 år eller derunder. Denne aldersgrænse blev sænket til 20 år i 1986 og yderligere til 19 år i 1988. Flere fik dermed adgang til SU. For at gøre SU-ordningen mere attraktiv og for at begrænse erhvervsarbejde og optagning af lån, reducerede 1988-reformen den maksimalt tilladte erhvervsindkomst under studierne og hævede SU-niveauet væsentligt (Arendt, 2013). For udeboende blev SU-niveauet hævet fra 23.000 kr. (1987-niveau) for unge over 22 år henholdsvis 28.000 kr. for unge under 22 år til 36.000 kr., hvilket er forøgelse på henholdsvis 57% og 28%.

Skyt-Nielsen et al. (2010) fremhæver som hovedresultat, at adgangen til det høje SU-niveau efter 1988-reformen øgede sandsynligheden for at påbegynde en videregående uddannelse med 8,2 procentpoint fra det daværende optag på omkring 36% (Skyt-Nielsen et al., 2010, Tabel 3 og 8). I en række alternative specifikationer varierer effekten mellem 6 og 14 procentpoint. Da det maksimale SU-niveau på daværende tidspunkt svarede til cirka \$ 6.000 om året svarer effekten på 8,2 procentpoint til en effekt på 1,35 procentpoint per \$ 1.000, hvilket er lavere end de 3-6 procentpoint per \$ 1000, der er fundet i flere amerikanske studier (f.eks. Dynarski, 2003a). På den baggrund vurderer forfatterne, at effekten i Danmark er lav.

Skyt-Nielsen et al. (2010) vurderer også om lånebegrænsninger spiller en rolle for uddannelsesoptaget. Lånebegrænsede familier antages at være familier, hvis likvide aktiver er mindre end én måneds indkomst. I deres foretrukne

model (Tabel 9, kolonne 2) finder Skyt-Nielsen et al. (2010), at effekten af adgang til den høje SU er omtrent dobbelt så stor for unge fra hjem med begrænsede likvide aktiver, som også har lav indkomst, end for unge, hvis familier ikke er likviditetsbegrænsede (Skyt-Nielsen et al., 2010, S. 209). Dette resultat viser, at SU-ordningen har en effekt på den sociale mobilitet, når vi anvender adgang til likvide midler og indkomst som social indikator.

I det andet danske studie af effekten af SU belyses effekten af 1988-reformen på frafald og gennemførelse af fem-årige kandidatuddannelser (Arendt, 2013). Hovedresultatet af analysen er, at frafaldet på 3. og 4. studieår falder med ca. 45% i årene efter reformen, fra et niveau på ca. 11% (Tabel 2). For unge med forældre uden en videregående uddannelse sænker 1988-reformen frafaldet med cirka 62% (Tabel 3). Arendt (2013) finder også, at 1988-reformen ikke har nogen signifikant effekt på færdiggørelse af kandidatuddannelser for studerende, der er nået til 4. studieår før reformen (Tabel 4). Samlet set betyder det mindskede frafald på 3. og 4. studieår dog alt andet lige, at flere blandt de påbegyndte også gennemfører en uddannelse efter 1988-reformen.

Begge de to danske studier understøtter derfor, at SU-ordningen opfylder de to overordnede mål: At få flere til at tage en uddannelse og at øge den sociale mobilitet. Det væsentligste forbehold er, at analyserne baseres på mere end 30 år gamle tal.

Effekter af omlægning af SU til lån

De to danske studier gælder ændringer i SU-niveauet og ikke en omlægning af studiestøtten til studielån. Der findes, mig bekendt, ingen danske studier, der ser på effekter af omlægning af studiestøtten til lån. Relevante erfaringer opsummeres her fra reformer i Sverige og Norge, hvor fordelingen mellem stipendier og lån er blevet omlagt, samt studier af effekter af studielån, primært fra USA.

Sverige omlagde i 2001 en del af deres studielån til stipendier, mens den samlede studiestøtte forblev uændret. Effekten af denne omlægning kan dog ikke isoleres, da det samtidig blev muligt at tjene mere under studierne, og der blev stillet krav til hurtigere tilbagebetaling af lån. Avdic og Gartell (2011) finder, at den samlede reform i gennemsnit reducerede studietiden før færdiggørelse. Studiet viser dermed intet om, hvor mange der uddanner sig, men det viser, at unge med forskellig social baggrund reagerer forskelligt på ændringer i studiestøtten: Effekten er drevet af unge fra veluddannede hjem, som i højere grad afstår fra at benytte muligheden for at arbejde mere under studierne. Studerende fra mindre uddannede hjem øgede derimod deres studiearbejde og forlængede deres studier. Joensen & Mattana (2021) anvender den svenske reform i en analyse af det svenske støttesystem baseret på en strukturel model. De finder også, at studerende med forskellige forudsætninger reagerer forskelligt på studiestøtte, men at effekten af SU og lån er indbyrdes afhængige.

Norge gik i samme periode i modsat retning og omlagde al studiestøtte til lån i 2003, hvoraf 40% kunne eftergives, hvis de studerende overholdt nogle krav til studieprogression. Men da ændringerne blev implementeret samtidig med en kvalitetsreform med fokus på studiestrukturen, kan effekten af studiestøtten ikke isoleres (Aamodt, Hovedhaugen og Oppheim, 2006; Proba, 2013).

I en amerikansk sammenhæng er det påvist, at studielån i sig selv – i et uddannelsessystem med uddannelsesafgifter – har en betydning for, hvor mange der påbegynder uddannelse (Dynarski, 2003b; Dynarski & Scott-Clayton, 2013; Dynarski, 2014). Et amerikansk studie peger på, at erstatning af lån med stipendier ikke øger optaget for unge fra lavindkomstfamilier signifikant, mens effekten er signifikant positiv for unge farvede amerikanere (Linsenmeier et al., 2006). Samtidig peger et andet amerikansk studie på, at effekten af lån er markant mindre end effekten af studiestøtte (Marx & Turner, 2019).

Samlet set er vores viden om, hvordan en omlægning af SU på kandidatdelen til lån begrænset. Isoleret set vil en omlægning af SU med lån betyde, at det bliver dyrere at tage en uddannelse, og det burde, alt andet lige, påvirke beslutningen om at påbegynde en uddannelse. Litteraturen tyder på, at bedre lånemuligheder formentlig vil kompensere delvist, men ikke fuldt ud, for en reduktion af SU'en.

Effekterne af reduktion af SU: Et eksempel

Den viden, der er gennemgået her, bliver ofte opsummeret som evidens for, at SU har en begrænset effekt på uddannelsesniveau og social mobilitet (DØRS, 2018; Reformkommissionen, 2021), uden at det kvantificeres. Jeg illustrerer derfor effekternes størrelse på uddannelsesniveau og social mobilitet i et eksempel. Først regnes på effekterne af en reduktion af SU på kandidatdelen, og dernæst gives et simpelt eksempel på en modsatrettet effekt af tilvejebringelse af lån på kandidatdelen. Regnestykket er uddybet i bilaget til artiklen.

Der tages udgangspunkt i, at 30.000 personer blev optaget på en bacheloruddannelse i 2022, og at frafaldet, under visse antagelser, er 7%. Jeg antager, at de primære effekter fra de to danske studier (SU reducerer optag med 8,2 procentpoint og 1988-reform reducerer frafald med 45%) kan overføres til i dag, og at de kan skaleres til ændringer i SU på kandidatdelen. Under disse antagelser vil fjernelse af SU på kandidatdelen reducere antallet, der færdiggør en bacheloruddannelse, med 1,673, svarende til et fald på 6%.

For at give et indtryk af betydningen af reduktionen af SU for den sociale mobilitet ser jeg på sandsynligheden for færdiggørelse af bacheloruddannelse for en udsat gruppe i forhold til hele befolkningen. Jeg antager, at den udsatte gruppe udgør 20% af en ungdomsårgang, og at effekten på optag og frafald for gruppen svarer til effekterne for lånebegrænsede familier i lavindkomstgruppen i Skyt-Nielsen et al. (2010) og for unge med forældre uden videregående uddannelse fra Arendt (2013). Gentages regnestykket ovenfor med de

større effekter, vil en fjernelse af SU på kandidatdelen betyde, at antallet, der færdiggør en bacheloruddannelse fra den udsatte gruppe, mindskes med 571 personer, svarende til en reduktion på 10%. Den relative sandsynlighed for færdiggørelse af en bacheloruddannelse for den udsatte gruppe i forhold til befolkningen falder fra et antaget niveau på 1 til 95,5%.

Selv hvis bedre lånemuligheder afbøder 50% af effekterne af en fjernelse af SU på kandidatuddannelserne, vil det i eksemplet betyde, at 842 færre færdiggør en bacheloruddannelse, og at sandsynligheden for færdiggørelse af bacheloruddannelse for den udsatte gruppe i forhold til befolkningen øges til 97,8%.

Det er klart, at de antagelser, der er anvendt i dette eksempel, kan diskuteres. Formålet med eksemplet er dels at illustrere størrelsen af effekterne i de to danske studier, og dels at illustrere at selvom effekterne af SU er en del større for unge fra lavere socialgrupper, har denne forskel ikke nødvendigvis en stor betydning for den sociale mobilitet.

Kan vi bruge ressourcerne til SU bedre?

En reduktion af SU vil frigøre nogle af statens midler. Det kan derfor være, at en bedre anvendelse af disse midler kan afbøde en eventuel negativ effekt af SU-reduktioner. Det er selvsagt et stort spørgsmål, hvad der er den bedste alternative anvendelse, som pladsen her ikke tillader retfærdig behandling af. Mange studier peger på, at der kan være store gevinster ved at investere tidligt i børns liv (Heckman & Kautz, 2010). Et andet alternativ er at investere i bedre kvalitet i uddannelserne (Reformkommisionen, 2021). Der er eksempler herhjemme på, at sprogtiltag i dagtilbud har positive effekter på børns sprogindlæring, og at gevinsten i form af standardiserede effekter (f.eks. sprogindlærings- og karaktereffekt) per krone investeret ser ud til at være større end indsatser senere i ungdommen (Rosholm et al., 2021). Men Rosholm et al. (2021) peger også på, at variationen i gevinsten per krone er lige så stor indenfor, som mellem, aldersgrupper og andre danske studier af effekten af tidlige indsatser i form af høj kvalitets-dagtilbud har enten ikke vist nogen effekt eller meget små positive effekter på længere sigt (Datta Gupta og Simonsen, 2010; Bauchmüller, Gørtz og Rasmussen, 2014). Pointen i denne sammenhæng er, at hvis argumentet for at reducere SU er, at midlerne kan bruges bedre andetsteds, bør det i det mindste ske på et oplyst grundlag: Hvad er det for indsatser, der skal investeres i, og hvilken viden ligger til grund for at mene, at den kan øge uddannelsesniveaue og mindske den sociale arv bedre end SU?

Konklusion

Denne artikel genbesøger evidensen for konsekvenserne af reduktioner af SU og omlægning til lån. To danske effektstudier dokumenterer begge, at et højere SU-niveau øger uddannelsesniveaue og den sociale mobilitet i befolkning-

gen, men begge analyser bygger på data af ældre dato. Desværre ved vi meget lidt om, hvordan en eventuel erstatning af stipendier med lån eller alternative indsatser vil fungere. Der er en risiko for, at bedre lånemuligheder ikke vil afbøde de negative effekter af reduceret SU. I så fald fører en omlægning til lån til tabt produktivitet og mindre social mobilitet. Selvom disse effekter ikke nødvendigvis er store, er det centralt at diskutere, om en alternativ brug af midlerne til SU på kandidatdelen kan afbøde disse tab.

Noter

1. Rockwool Fondens Forskningsenhed, Ny Kongensgade 6, 1472 København K, email: jar@rff.dk. Artiklen er skrevet før SVM-regeringen fremlagde deres regeringsgrundlag, hvori indgår forslag til reduktion af SU med et år. Konklusioner og forbehold er dog kvalitativt de samme.
2. <https://datavarehus.ufm.dk/rapporter/su-stoette>. De samlede udgifter til SU er på over 20 mia. og inkluderer SU på de gymnasiale uddannelser.
3. Frafaldet på bacheloruddannelserne er antaget at være $32\% \cdot (1-78\%) = 7\%$. Hvis 1988-reformen øgede SU-niveauet med 33%, og effekten heraf er en reduktion i frafald på 45%, vil en fjernelse af SU på kandidatdelen, under de givne antagelser, betyde et øget frafald på $7\% \cdot (1+45\% \cdot 33\% \cdot (2/5)) = 9,6\%$.

Referencer

- Aamodt, Per Olaf, Hovdhaugen, Elisabeth og Vibeke Opheim (2006). Den nye studiehverdagen. Evaluering av Kvalitetsreformen. Rokkansenteret, NIFU Step & Norges Forskningsråd.
- Anthony, Sussanne og Jan Elbrus (1997). Statens Uddannelsesstøtte – et effektivt uddannelsespolitisk styringsinstrument? Speciale ved Institut for Statskundskab, Københavns Universitet.
- Arendt, Jacob Nielsen (2013). The effect of public financial aid on dropout from and completion of university education: evidence from a student grant reform. *Empirical Economics* 44 (3): 1545-1562.
- Arendt, Jacob Nielsen and Mads Lybech Pedersen (2022). Public redistribution and intergenerational income dependency. ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed, study paper 177.
- Bauchmüller, Robert, Gørtz, Mette & Astrid W. Rasmussen (2014). Long-run benefits from universal high-quality preschooling. *Early Childhood Research Quarterly* 29 (4): 457-470.
- Dansk Industri (2021). Frafald på universitetsbacheloruddannelserne.
- Datta Gupta, Nabanita & Marianne. Simonsen (2010). Non-cognitive child outcomes and universal high quality child care. *Journal of Public Economics* 94 (1-2): 30-43.
- Dynarski, Susan M. (2003a). Does Aid Matter? Measuring the Effect of Student Aid on College Attendance and Completion. *American Economic Review* 93(1): 279-88.
- Dynarski, Susan M. (2003b). Loans, Liquidity, and Schooling Decisions. Working Paper.
- Dynarski, Susan M. (2014). An Economist's Perspective on Student Loans in the United States. Brookings Institution Working Paper.
- Dynarski, Susan M. & Judith Scott-Clayton (2013). Financial aid policy: lessons from research. *Future of Children* 23(1): 67-91.
- DØRS (2003). Uddannelsesstøtte på de videregående uddannelser, kap. 3 i Dansk Økonomi, Forår 2003.
- DØRS (2018). Uddannelsesstøtte på de videregående uddannelser, kap. 3 i Dansk Økonomi, Forår 2018.
- Heckman, J.J. & T. Kautz (2010). Fostering and Measuring Skills: Interventions That Improve Character and Cognition, Ch. 9 in Heckman, J.J., Humphries, J.E. and T. Kautz (Ed.): *The Myth of Achievement Tests. The GED and the Role of Character in American Life*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Joensen, Juanna S. & Elena Mattana (2021). Student Aid Design, Academic Achievement, and Labor Market Behavior: Grants or Loans? <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3028295>
- Karlson, Kristian B. og Rasmus Landersø (2019). The making and unmaking of opportunity: Educational mobility in the 20th century-Denmark. Rockwool Fondens Forskningsenhed, study paper no. 158.
- Lov om uddannelsesstøtte (1970). Lovforslag 155, vedtaget 28/05/1970.

- Linsenmeier, David M., Harvey S. Rosen, & Cecilie E. Rouse (2006). Financial aid packages and college enrollment decisions: An econometric case study. *Review of Economics and Statistics* 88 (1): 126-145
- Marx, Benjamin M. & Lesley J. Turner (2019). Attainment Effects of Student Loans and Pell Grants. *AEA Papers and Proceedings* 109: 223-226.
- Reformkommissionen (2022). Nye reformveje 1.
- Rosholm, Michael, Paul, Alexander, Bleses, Dorte, Højen, Anders, Dale, Philip S., Jensen, Peter, Justice, Laura S., Svarer, Michael and Simon. C. Andersen (2021). Are Impacts of Early Interventions in the Scandinavian Welfare State consistent with a Heckman curve? A Meta-Analysis. *Journal of Economic Surveys* 35 (1): 106-140.
- Produktivitetskommissionen (2013). Uddannelse og innovation. Analyserapport 4.
- Skyt-Nielsen, Helene, Torben Sørensen and Christopher Taber (2010). Estimating the Effect of Student Aid on College Enrollment: Evidence from a Government Grant Policy Reform. *American Economic Journal: Economic Policy* 2(2): 185-215.

Bilag: Regneeksempel på effekter af SU

Dette bilag illustrerer effekten af at fjerne SU på kandidatdelen af universitetsuddannelser og dernæst af at omlægge det til lån, med udgangspunkt i estimater af effekterne af SU fra Skyt-Nielsen et al. (2010) og Arendt (2013).

Der tages i eksemplet udgangspunkt i, at 30.000 personer blev optaget på en bacheloruddannelse i 2022. Frafaldet på universitetsbachelor var i 2013-2017 på 32%, hvoraf 78% påbegyndte en ny videregående uddannelse (Dansk Industri, 2021). Hvis de, der påbegynder ny uddannelse, ikke falder fra igen, betyder det et samlet frafald på 7%.

Det antages, at adgang til fuld SU øger optag på bacheloruddannelser med 8,2 procentpoint (Skyt-Nielsen et al., 2010) samt en 33% forøgelse af SU (forsigtigt sat skøn over konsekvens af 1988-reformen), mindsker frafaldet med 45% (Arendt 2013). For at belyse konsekvenserne for den sociale mobilitet antages, at en udsat gruppe udgør 20%, og at effekterne på optag og frafald for denne gruppe er 16,4 procentpoint henholdsvis 63% svarende til effekterne for de likviditetsbegrænsede familier med lav indkomst i Skyt-Nielsen et al. (2010) og unge med forældre uden videregående uddannelse i Arendt (2013).

Det antages også, at effekterne fra de danske studier kan overføres til uddannelsesniveaut i dag, og at de kan skaleres til ændringer på kandidatdelen. Skaleringen udføres ved at gange effekterne fra Skyt-Nielsen et al. (2010) med 2/5. For at indregne effekter på frafaldet antager jeg, at den gennemsnitlige ændring af SU-niveaut i 1988 var på 33%, så fjernelse af SU på kandidatdelen svarer til $33\% \cdot \frac{2}{5}$ af effekterne i Arendt (2013).

Dermed vil effekten i Skyt-Nielsen et al. (2010) på 8,2 procentpoint betyde et fald i optaget af studerende på bacheloruddannelserne på $0,082 \cdot \frac{2}{5} \cdot 30.000 = 984$ studerende. Det er angivet i 1. række i Tabel A.1. Hvis ændringen i SU ikke har en effekt på frafaldet på bacheloruddannelserne, dvs. at frafaldet er uændret på 7%, betyder det, at 7% af de 30.000 studerende før en SU-ændring falder fra, dvs. at 27.888 gennemfører en bacheloruddannelse. Efter en ændring af SU på kandidatdelen vil 915 færre færdiggøre en bacheloruddannelse (og potentielt påbegynde en kandidatuddannelse).

Hvis vi indregner effekten af SU på frafaldet fra Arendt (2013), så den i størrelse svarer til en reduktion af SU på kandidatdelen, øges frafaldet fra 7% til 9,6%³. Det giver et øget frafald på 689 studerende og dermed samlet set 1.673 færre studerende på kandidatuddannelserne eller et fald på 6%.

For at belyse ændringen af SU-ændringer for den sociale mobilitet ser vi på den relative sandsynlighed for at færdiggøre en bacheloruddannelse for den udsatte gruppe i forhold til hele befolkningen. For overskuelighedens skyld antages, at sandsynligheden for at gennemføre en bacheloruddannelse er den samme for disse to grupper før SU-ændringen. Målet for social mobilitet er derfor 1 (se nederste række i Tabel A.1).

Nu gentages regnestykkerne ovenfor med de større effekter for de studerende fra den udsatte gruppe. En fjernelse af SU på kandidatdelen vil betyde, at antallet, der færdiggør en bacheloruddannelse, mindskes fra 5.578 til 5.006 (næstsidste række i Tabel A.1), svarende til en reduktion på 10%. Efter SU-reduktionen er den relative sandsynlighed for færdiggørelse af en bacheloruddannelse for den udsatte gruppe i forhold til befolkningen mindsket til 95,5%.

Selv hvis bedre lånemuligheder afbøder 50% af effekterne af en fjernelse af SU, vil det i eksemplet betyde et årligt tab på 843 færre personer, der færdiggør en bacheloruddannelse, svarende til en permanent reduktion på ca. 3%. Tilsvarende reduceres målet for social mobilitet til 97,8%.

Tabel A.1: Effekter af fjernelse af SU på kandidatuddannelser på optag og gennemførelse af bacheloruddannelser.

	Før	Efter			
		Med effekt på optag	Ændring	Med effekt på optag + frafald	Ændring
Alle					
Optag	30000	29016	-984	29016	-984
Frafald	2112	2043	-69	2801	689
Gennemført	27888	26973	-915	26215	-1673
Udsat gruppe (20%)					
Optag	6000	5606	-394	5606	-394
Frafald	422	395	-28	600	177
Gennemført	5578	5212	-366	5007	-571
Relativ sandsynlighed for færdiggørelse	100.0%	96.6%		95.5%	

Table A.2: Effekter af omlægning af SU på kandidatuddannelser til lån, på optag og gennemførelse af bacheloruddannelser, med 50% afbødning af effekt fra lån.

	Før	Efter			
		Med effekt på optag	Ændring	Med effekt på optag + frafald	Ændring
Alle					
Optag	30000	29508	-492	29508	-492
Frafald	2112	2077	-35	2463	351
Gennemført	27888	27431	-457	27045	-843
				386	
Udsat gruppe (20%)					
Optag	6000	5803	-197	5803	-197
Frafald	422	409	-14	515	92
Gennemført	5578	5395	-183	5288	-289
Relativ sandsynlighed for færdiggørelse	100.0%	98.3%		97.8%	